

sat i stå til en uvis fremtid for de to tredjedele af virksomhederne, som endnu ikke er omfattet af ordningen.

Sidst, men ikke mindst: Den myndighed, der skal overvåge arbejdsmiljøet på de danske arbejdspladser, er blevet så kraftigt beskåret personalemæssigt, at Arbejdstilsynet nu har fundet det nødvendigt at reducere de nuværende 14 arbejdstilsynskontorer til fire meget store tilsynscentre, og frem til 2006 skal personalet beskæres yderligere, så der fra at være 675 ansatte i år kun vil være 544, dvs. en reduktion på yderligere 131 mand.

Hvordan mener regeringen, at der på den baggrund kan skabes et sikkert og et sundt arbejdsmiljø på de danske arbejdspladser? Det har vi fra oppositionens side længe efterlyst et svar på. Nu må regeringen vise, om den vil noget på området og især i relation til de alvorlige arbejdsulykker, psykosociale risikofaktorer, ensidigt gentaget arbejde og skader som følge af tunge løft. 2005 nærmer sig med hastige skridt.

Besvarelse

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

SF har bedt mig redegøre for, hvordan regeringen vil sikre, at der inden 2005 sker en reduktion inden for fire udvalgte arbejdsmiljøområder, nemlig alvorlige arbejdsulykker, psykosociale risikofaktorer, ensidigt gentaget arbejde og skader som følge af tunge løft.

Jeg vil gerne takke for forespørgslen. Det er ikke så tit, et oppositionsparti giver en minister lejlighed til at reklamere for en god sag, for dette er nemlig en sag, jeg meget gerne vil reklamere for.

Kl. 10.05

De fire arbejdsmiljøområder er dem, som et enigt Arbejdsmiljøråd lige inden sommerferien anbefalede mig at prioritere særligt højt i arbejdsmljøarbejdet. Forhistorien er den, at jeg kort tid efter, at jeg var blevet beskæftigelsesminister, bad arbejdsmarkedets parter om at foretage en prioritering af arbejdsmiljøindsatsen, så de alvorligste problemer løses først. Mit udgangspunkt var, at der skulle ske en nyorientering af et arbejdsmiljøsystem, der var præget af for meget system og bureaukrati og for lidt engagement, og opdraget for parterne var, at prioriteringen skulle ske inden for rammerne af det ek-

sisterende handlingsprogram »Rent Arbejdsmiljø år 2005«, som har bred politisk opbakning.

Arbejdsmiljørådet nedsatte herefter et såkaldt prioriteringsudvalg, der som sagt lige inden sommerferien indstillede til mig, at det er de fire førnævnte arbejdsmiljøproblemer, som bør have første prioritet. Der er god grund til, at det er disse fire arbejdsmiljøproblemer, som udvalget har peget på, for de kan alle give anledning til alvorlige helbreds-konsekvenser.

Alvoren af dødsulykker er naturligvis uomtvistelig, men også alvorlige ulykker kan medføre konsekvenser, der varer resten af livet. Jeg læste forleden om en byggeplads, hvor en stor kran var væltet. Det kunne have kostet menneskeliv, men denne gang kom heldigvis ingen personer til skade.

Tunge løft og ensidigt gentaget arbejde kan indebære risiko for udvikling af sygdomme og skader i nakke, skuldre, arme og ryg. Det er den slags sygdomme, man får, hvis man f.eks. står ved et samleband og hiver indvolde ud af kyllinger. Disse sygdomme kan nedsætte ens funktionsevne betragteligt og føre til forringet livskvalitet, sygefravær og eventuelt udstødning fra arbejdsmarkedet.

Dårligt psykisk arbejdsmiljø kan føre til stress og øger også risikoen for at få alvorlige og livstruende sygdomme som hjerte-kar-sygdomme.

Disse alvorlige helbreds-konsekvenser og problemernes udbredelse er hovedårsagen til, at det netop er disse fire arbejdsmiljøproblemer, der er blevet udpeget som særligt højt prioriterede problemer. Det er samtidig blevet vurderet, om det vil være muligt at sætte ind med forebyggelse af arbejdsmiljøproblemerne.

Ud over at finde frem til de fire områder, som skal prioriteres, gjorde Arbejdsmiljørådet også noget andet, som jeg vil kalde for intet mindre end banebrydende, nemlig at opstille landsdækkende effektmål for, hvor stor en reduktion af problemerne der skal være nået ved udløbet af handlingsprogrammet »Rent Arbejdsmiljø år 2005«. For dødsulykker, alvorlige ulykker og tunge løft er målet en reduktion på 15 pct. fra 2000 til 2005. For ensidigt gentaget arbejde er målet en reduktion på 10 pct., og når det gælder det psykiske arbejdsmiljø, er målet en reduktion på 5 pct.

Det banebrydende i dette ligger først og fremmest i, at parterne nu har påtaget sig det ansvar at udpege, hvilke arbejdsmiljøproblemer der skal løses først plus ikke mindst at sætte mål for en reduktion af disse arbejdsmiljøproblemer.